

EN TIDNING FRÅN
SVENSKA KYRKAN SOLLENTUNA † NUMMER 3 APRIL 2016

KYRK⁺ PORTEN

RULLANDE VÅRTECKEN

LASTCYKLAR PÅ
KYRKOGRÅRDEN

SID 11

Anden

LIVSLUST SOM
SPRÄNGER GRÄNSER

SID 8-9

Dags för konfirma-
tionsläger SID 4

Jag shoppar alltså
finns jag SID 6

Ny kyrkohandbok på gång
SID 10

KYRKPORTEN 3 APRIL 2016

Redaktör: **Andréas Lindström**
kyrkporten@svenskakyrkan.se

Ansvarig utgivare: **Lasse Svensson**
lasse.svensson@svenskakyrkan.se

Nummer 3, april 2016

Årgång: 57
Upplaga: ca 29 000
AD och grafisk form: Andréas Lindström, september
Vinjett: Erik Uppenberg
JG Communications
Distribution: Postens grupp försändelser
Omslagsbild sid 1: Som ett miljövänligt vårtecken rullar nu nyinköpta lastcyklar på Sollentunas båda kyrkogårdar. På cyklarna kyrkogårdsarbetarna Gunnar Pettersson och Janette Nordin Tjärn.
Foto: Theresia Jatta Köhlin.

Utgiven av

Svenska kyrkan Sollentuna
Box 13, 191 21 Sollentuna
Tfn 08-505 513 00
Besöksadress: Sköldvägen 10
www.svenskakyrkan.se/sollentuna

Skriv till Kyrkporten!

Vad tycker du om Kyrkporten?
Tyck till, skriv och berätta. Ge oss ris eller ros. Tipsa om ämnen du vill att vi tar upp.

Svenska kyrkan Sollentuna,
Kyrkporten, Box 13, 191 21 Sollentuna
E-post: kyrkporten@svenskakyrkan.se

KYRKPORTEN TRYCKS PÅ MILJÖVÄNLIGT
PAPPER AV EDITA BOBERGS SOM ÄR
ETT KLIMATNEUTRALT FÖRETAG

Svenska kyrkan
SOLLENTUNA

INNEHÅLL

”Livslusten som spränger alla gränser”

Läs mer på sid 8

3. Profiler i pension	11. Diakonens röst
4. Ledare för första gången	11. Rullande vårtecken
6. Sollentunafamilj valde köpstopp	12. På gång/predikoturer
10. Ny kyrkohandbok på gång	16. Ärligt talat

Foto: Camilla Belusa

Majsan Magnusson, Katharina Wolf Erixon, diakon, Lilijana Berg, präst, Berit Almin och Marion Öhlund Jansson är några av dem som deltar i språkcaféet.

Hjärtat växer när man får dela sitt språk

Varje fredagseftermiddag träffas ett gäng volontärer i Café Blå i Turebergskyrkan för att umgås och prata svenska med nyinflyttade som inte har svenska som modersmål.

Man fikar typiskt svenskt kaffe och bullar, och pratar om ditt och datt. Gästerna kommer från hela världen – Irak, Kurdistan, Libyen, Marocko, Syrien... Somliga av gästerna har lätt för att lära sig och är mycket ambitiösa, medan några andra får kämpa mer.

– Det finns de som är analfabeter och om man inte kan skriva på sitt modersmål, blir

det svårare att lära sig ett nytt språk, säger Lilijana Berg, som är präst och leder språkcaféet. Men framför allt finns det en enorm glädje och vilja att lära sig svenska.

Skratten är många.

– Ja, det kan bli hur roligt som helst, säger Tommy Magnusson, en av volontärerna.

Idag pratade jag om kroppen med min gäst. Vi gick igenom alla yttre kroppsdelar.

Gästerna väljer själva vem de ska prata med, oftast vill man träffa samma volontär.

När språkcaféet har stängt samlas volontärerna och pratar med varandra om dagens möten innan de skiljs åt.

– Man är lite trött efter två timmars prat, men det är så roligt, säger Marion Öhlund Jansson. Hon får medhåll från de andra volontärerna som enhälligt konstaterar att hjärtat växer av att få dela sitt språk med nya sollentunabor.

Iréne Bond

Upptäck nya webben!

I slutet av april sjösätts Svenska kyrkan Sollentunas nya hemsida. Camilla Belusa som är webbedaktör har haft intensiva dagar för att hinna med.

– En hemsida blir aldrig klar, men vi vill ju att så mycket som möjligt av grundinformation ska finnas på plats när det är dags att byta.

För mig är det viktigt att besökaren hittar det den söker och den nya hemsidan har en mycket bättre sökmotor så det finns goda förutsättningar för det.

Hemsidan är en del av svenska kyrkan.se och har i snitt 300 besökare/dag. Den nuvarande

sidan har församlingen haft sedan 2012. Antalet människor som besöker hemsidan via mobiler och surfplattor har ökat dramatiskt och all statistik och alla trender visar på att utvecklingen fortsätter i samma riktning.

– Nu anpassar vi design och layout så att den funkar oavsett vilken skärmstorlek besökaren har, säger Camilla Belusa.

Välkommen att besöka nya
svenskakyrkan.se/sollentuna

Profiler i pension

Två av församlingens trotjänare lämnar sina poster i sommar när både prästen Bo Wessel och organisten Christer Wallström tar farväl efter lång och trogen tjänst i Sollentuna.

Bo Wessel, nästan 37 år har du arbetat i församlingen, imponerande! Hur vill du summera ditt yrkesliv?

– Jag hade en väldigt tur som hamnade i S:t Eriks kyrka som nyutbildad präst. Jag blev omsorgsfullt inslussad i jobbet och fick sedan verka i ett mycket väl fungerande sammanhang. Där var en trevlig blandning av folk, både ungdomar och äldre, och god gemenskap över åldersgränserna. Så det var lite sorgligt att lämna kyrkan på berget.

– Jag har trivts bra i alla år i Sollentuna församling säger Bo Wessel som ser tillbaka på tiden i S:t Eriks kyrka med speciell tacksamhet och ödmjukhet.

Vilka är dina bästa minnen?

– Jag tänker gärna tillbaka på alla konfaläger, en stor bit i jobbet som jag alltid såg fram emot. Hur vi umgicks nästan som en familj och alla hjälpledare som tog stort ansvar. Ett bra sätt att förmedla tron.

– Annat jag minns är den positiva vardagen i kyrkan med gudstjänster och förrättningar. Som präst får man träffa många olika slags människor, även i svåra situationer. Förhoppningsvis har jag kunnat vara till hjälp, förmedlat tröst och mening. Och så förstås alla predikningar jag hållit. En utmaning varje gång, både svårt och roligt.

8 maj blir det avskedspredikan i Kummelby kyrka där du arbetat de sista åtta åren.

Är det en stor omställning att gå i pension?

– Ja, det tar väl alltid tid att landa i något nytt. Men jag är nöjd och glad med mitt yrkesliv, lämnar inte med vemod. Och det är alltid lättare när man inte är ensam. Min fru Britt finns alltid med, det är viktigt för mig.

Vad kommer du att göra framöver?

– Jag vet inte riktigt ännu, men en del fotografering blir det och förstås fortsatt löpning. Vi är ett gäng som springer tillsammans en gång i veckan.

Inte riktigt lika länge, men nästan 26 år, har Christer Wallström varit församlingen trogen. Hur känns det att sluta?

– Det är både och! Var ska jag nu hitta en orgel att spela och öva på? Men mest känner jag stor tacksamhet, det har varit väldigt roliga och bra år. Nästan livsfarligt bra, faktum är att det varit svårt att bara jobba 40 tim/vecka med ett så spännande och utvecklande arbete. Familjen blir glad när jag nu går i pension. Jag kommer att ägna mycket tid åt barnbarn, sen blir det nog en och annan resa plus sköna dagar i fritidshuset i Falkenberg.

Vad minns du mest av dina år?

– Möten med många olika människor och alla vänner jag fått. Att vi byggt en ny kyrka! Att Kummelby kyrka påverkat stora delar av kyrkliga Sverige genom att införa banbrytande Alpha-kurser. Jag var chef för Alpha i tio år, det har varit en förmån att få arbetsuppgifter som organister normalt inte har. Och förstås också musikverksamheten, både körer och konserter och när vi samlade in pengar till ny fin flygel.

– Det blir en stor omställning att få normala tider. Som organist jobbar man mest kvällar och helger, när andra är lediga, säger Christer Wallström.

– Jag känner stor glädje och stolthet över mina år i församlingen. Det har varit en ynnest att fått vara med och utveckla nytt, se växtkraften. Ibland har jag varit förvånad att inte fler kyrkor varit nyfikna på varför vi växt.

Eva Kihlström

ETT ORD FRÅN REDAKTÖREN

En cykel kommer lastad med...

Förra sommaren var jag i Almedalen. Visby var som vanligt ett myller av politiska partier, organisationer och företag. På ett seminarium träffade jag en gammal bekant som "livesände" just detta seminarium. I korthet kan man säga att det handlade om att göra enklare TV för nätet. Enklare och enklare... Han och hans kollegor hade kameror, stativ, mikrofoner, scendelar, monitorer, kablar mm. Trots att det bara handlade om en webbsändning krävdes det mycket saker. I min tankevärld såg jag framför mig minst en större skåpbil för att frakta all utrustning. Inte i deras. De körde allt med lastcyklar. Moderna smidiga lastcyklar med släp. Från kontoret i Stockholm hade de cyklat till färjan i Nynäshamn för att sedan ta sig runt mellan olika inspelningsplatser i Visby.

Nyfiken frågade jag om det bara var under Almedalsveckan som de använde lastcyklar. Tänkte att det kanske var ett val bara för att lättare ta sig fram i Almedalsträngseln. Men inte. Det visade sig vara ett mycket aktivt miljö- och företagsval. De använder cyklar för att ta sig till alla inspelningsjobb. Både för miljön, ekonomin men även personalhälsan.

Som ett miljövänligt vårtecken rullar nu nyinköpta lastcyklar på Sollentunas båda kyrkogårdar. Användandet av cyklarna ska utvärderas under säsongen 2016 och kan komma att utökas med fler om försöket faller väl ut.

Förutom miljöaspekten och eventuella hälsoeffekter på personalen så tillför cyklarna ett lugn och en känsla som stämmer väl överens med miljön på kyrkogårdarna.

Ps. Har i ett par nummer av Kyrkporten arbetat med struktur och form. I detta nummer tillfällig redaktör. Mycket kul och inspirerande att lära känna församlingen genom artiklar, notiser och på gång-aktiviteter.

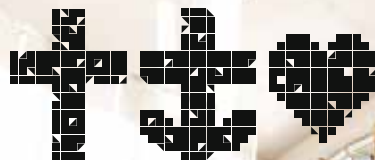

Andréas Lindström
redaktör

kyrkporten@
svenskakyrkan.se

Redo!

Snart är det dags för konfirmationsläger. Kyrkporten har träffat några av de unga konfaledarna.

– Konfalägret är en av de bästa delarna i mitt liv, det vill jag att andra ska få känna också, säger David Norman, som är med som ledare för första gången.

Text och foto: **Stina Loman** kyrkporten@svenskakyrkan.se

Det är en sån där första vårdag i Sollentuna. Utanför Turebergskyrkan har små blommor börjat kika upp ur jorden och solen skinner in genom fönstren till kyrkans Café Blå. I en stor soffa har de första konfirmationsledarna samlats. Fler är på ingång, totalt är det 40 ungdomar som den här lördagen ska planera inför två sommarläger i Åmål.

David Norman, 16 år, är konfirmationsledare för första gången. Han var själv på ett konfaläger för två år sedan och blev då inspirerad.

– På mitt läger var ledarna jätteroliga, man såg upp till dem och de var delaktiga i allt. De fick umgås med andra och lära konfirmanderna om kristendom. Så jag bestämde mig efter det för att gå ledarutbildningen, säger David.

Utbildningen löper över tre terminer och då möts man varannan vecka. Den sista

terminen gör ungdomarna praktik och åker på sommarläger.

David har träffat sin grupp varannan onsdag under 1,5 år och då har han fått lära sig mer om vad Gud och kristendom är för något.

– I grupp får man exempelvis diskutera tunga frågor som meningen med livet och vad som händer efter döden. Man får reflektera över sin egen tro och beskriva den för andra, säger han.

De har också fått lära sig mer om hur en bra ledare är, exempelvis hur man leder en andakt eller lekar. De har även fått bibelkunskap, lärt sig pedagogiska övningar, lekmetodik och hur man tar hand om personer i nöd med själavårdssamtal.

Innan David Norman var på konfaläger så hade han en bild av att kristendom innebar något strikt och tråkigt. Men redan första dagen på lägret så ändrade han uppfattning.

– Jag märkte hur sköna alla var och hur roligt de hade. Här fick man dessutom lära sig saker på ett annorlunda sätt. I skolan sitter man och lyssnar på en lärare. Men nu fick man göra övningar, exempelvis bibelvandringar. Vi gick runt en sjö där det var olika stationer och vid varje station så fick man lära sig om olika händelser i bibeln. Det var mycket mer aktivt än vad jag var van vid, och det visade hur rolig kristendomen är.

Som ledare hoppas David att han kan bidra till den där känslan av gemenskap som han själv kände på sitt läger.

– Konfalägret är en av de bästa delarna i mitt liv, det vill jag få andra att känna, säger han.

Första gången

Det är både nya och gamla ledare som den här lördagen planerar sommaren. I grupper går de igenom organisationen för lägret,

till exempel hur schemat ska se ut och vilka aktiviteter de ska ha. Under eftermiddagen kommer dessutom de nya konfirmanderna. Tillsammans ska de leka lekar och umgås.

En annan ledare som är med för första gången är Rebecka Meyer som är 16 år. Hon har lett barnkörer tidigare så själva ledarrollen är inte helt ny.

– Men det blir skillnad nu eftersom konfirmanderna är äldre, jag är van att leda barn upp till tio år, säger Rebecka.

Hon tycker att en bra ledare är engagerad, hjälpsam och omtänksam.

– Man försöker att se och tänka på alla. Man sitter inte på sidan av med sin telefon utan är faktiskt med och leker och visar hur kul det här. För om jag visar att det är kul så kommer nog konfirmanderna också att tycka det.

“Jag har lärt mig mer och fått en tro på en djupare nivå”

Rebecka är uppvuxen i kyrkan och för henne har tron alltid varit en naturlig grej. Men från konfalägre fram till idag så har hennes tro vuxit.

– Jag har lärt mig mer och fått en tro på en djupare nivå. Förut har det varit självklart att Gud finns, jag har inte reflekterat så mycket mer över det. Men nu har jag funderat mer på vad Gud betyder och vad

min tro egentligen innebär för mig, säger Rebecka som idag känner ett stöd och en hjälp när hon leder grupper.

– Tron är alltid ett stöd, det är skönt att ha något där att luta sig mot.

Sommarlägret pågår i två veckor och alla konfirmander möts då på Stora Strand i Åmål. Det har man gjort sen 1984. Ungdomsledarna delas upp i grupper på 2-3 personer, och varje grupp ansvarar för egna konfirmander.

Lotta Trygg jobbar som pedagog i församlingen och är ansvarig för ledarutbildningen.

– En stor fördel med egen utbildning är att vi vet precis vad ungdomarna får för kunskaper. Om vi märker att något fattas så kan vi öva mer på det. För den här utbildningen handlar mycket om att öva och pröva på nya saker, säger Lotta och berättar att det är högt söktryck på utbildningen.

– Varje år finns 60 utbildningsplatser och jag tror det föder sig själv lite. Under konfirmandtiden så ser man ofta upp till ledarna och man har roligt tillsammans. Det vill man nog vara en del av själv så småningom, säger Lotta.

Utvecklats som person

Totalt är det cirka 130 utbildade lägerledare som kommer att åka med på församlingens olika läger i sommar, som förutom i Åmål hålls på Gotland, i Åre och Lindesberg.

Kalle Berglund är 22 år. Det här blir hans fjärde år som konfaledare.

– Som ledare försöker man se alla och sätter konfirmandernas behov i första

rummet, ungdomarna ska ju ha ett dun-derläger! Och som ledare är man också det där stödet, exempelvis om jag ser att någon är utanför så går jag dit och pratar och försöker att få dem att delta så att de känner att de får vara med i gemenskapen, säger Kalle.

“Som ledare försöker man se alla och sätter konfirmandernas behov i första rummet”

För honom har tron hjälpt till i ledarrollen.

– För mig är det så att Gud inte bara finns i psalmboken och bönerna utan också i den där låten som du lyssnar på, på väg till plugget. Jag kan komma på mig själv med att känna Gud i det vardagliga och det har hjälpt mig i min roll som ledare, säger han.

Även Ellen Teir, 17 år, har varit ledare tidigare och kör nu sitt andra år.

– På mitt läger träffade jag väldigt bra människor och flera av dem är mina närmaste vänner idag. Jag vill dela med mig av min upplevelse till andra, säger Ellen.

Hon har också fått en starkare tro sen hon blev ledare, framför allt har hon insett att det tar lång tid att utveckla en tro.

– Ja, att veta vad man själv tror på. Dessutom har jag utvecklats och blivit mer säker och öppen som person. Jag vågar skämma ut mig, prata mer öppet och bjuda mer på mig själv nu, säger Ellen.

DAVID

REBECKA

ELLEN

KALLE

Jag shoppar alltså finns jag

I en tid där vi alltmer väljer att marknadsföra oss själva, inte minst på sociala medier, har konsumtion blivit vår tids identitetsmarkör. Hur kan man förhålla sig till detta?

Text: **Karolina Adlarson** kyrkporten@svenskakyrkan.se Foto: **Unsplash, Carina Hagman, Helena Böling**

Patrik Hagman, docent i teologi vid Åbo Akademi, menar att vi i dag använder vår konsumtion för att skilja ut oss från andra.

– Allt ingår i ett spel i hur vi förhåller oss till varandra, där vår konsumtion av saker och upplevelser blir viktiga för vilka vi vill visa oss vara. Det blir tydligt när vi lär känna nya människor till exempel på en fest. Först frågar vi vad den personen har för yrke, sedan glider samtalet snabbt in på vår konsumtion, till exempel renovering eller var man har varit på semester.

Bilden av oss på sociala medier

Samma spel menar han pågår på de sociala medierna.

– På Facebook övar vi oss i vad det är att vara människa, hur vi betar oss i samspel med andra. I det spelet är det viktigt att upprätthålla sig i en hierarki i det sammanhang som vi rör oss i. Där är det vik-

Idag använder vi vår konsumtion för att skilja ut oss från andra, men att bygga sin identitet utifrån konsumtion håller inte, menar Patrik Hagman, docent i teologi vid Åbo Akademi.

tigaste att måla upp bilden av sig själv och se hur andra uppfattar mig. Vi har helt enkelt blivit marknadsförare av oss själva, där Facebook blivit publiken.

Hur vi marknadsför oss har nästan alltid att göra med konsumtion. Det kan handla om att lägga ut bilder på bland annat olika inköp.

– På sociala medier verkar vi inte ha någon annan logik att ta till när vi ska hantera våra relationer än konsumtionslogiken. Och den logiken används även när vi behandlar det viktigaste i våra liv, till exempel våra barn. Även de tenderar att bli konsumtionsmarkörer när vi målar upp bilden av ett lyckat liv.

Konsumtion som inte håller

Att bygga sin identitet utifrån konsumtion håller inte, menar Patrik Hagman.

– I konsumtionslogiken ingår att telefonen jag köpte för två veckor sedan säger

något om min identitet, men ett halvår senare gör den inte det. Identiteten blir något flyktigt och vi tvingas fortsätta springa efter den i annan konsumtion. När vårt värde grundas på det här sättet bidrar det till känslan av att vi inte duger eller räcker till.

För den som vill komma ur konsumtionshetsen tror Patrik Hagman att kyrkan har något unikt att erbjuda.

– För det första har kyrkan ett budskap som säger att det inte krävs någon motprestation eller konsumtion för att få en identitet och värde. Istället möts vi runt nattvarden, där vi får en gåva att ta emot Kristus, för att sedan få ingå i Kristi kropp. Därifrån finns det stora möjligheter att tillsammans bygga kyrkan till att bli en gemenskap där konsumtion inte identifierar oss som människor.

I kyrkan ser han flera exempel på rörelser där den hållbara livsstilen särts allt högre som ideal, till exempel familjer som lever i storhushåll eller kommuniteter som bildas.

– På den mest grundläggande nivån handlar det om att försöka göra något annat utöver det vanliga. Det händer något med vår konsumtion när vi på ett medvetet sätt måste ta beslut över inköp och livsstil tillsammans. Där har kyrkan en viktig och unik del i att bygga gemenskap, där människor möts för att dela samma vision.

Sollentunafamilj valde köpstopp

Några som gjort ett sådant radikalt val är familjen Thunqvist i Sollentuna. För några år sedan tog de ett beslut att inte handla något annat än mat, hygienartiklar och det nödvändigaste till barnen under ett helt år. Övrig konsumtion som de tillät sig var semesterresor, något biobesök, presenter och julklappar till barnen.

– Det var befriande att inte behöva lägga tid på att åka till köpcentrumet på lördagar och leta efter prylar som man egentligen inte behöver, säger Gustaf Thunqvist.

Familjen hade väntat sig att det skulle vara en utmaning att avstå från onödig konsumtion. Men omställningen blev mindre än de väntat sig.

– Vi upptäckte att det var väldigt lite vi saknade under året. Jag trodde till exempel att det skulle vara svårt att inte handla några kläder. Men det var tydligt att jag hade tillräckligt med kläder och att de höll året ut.

Anledningen till det köpfria året var att göra ett aktivt val och ifrågasätta det egna konsumtionsbeteendet.

– Vi befinner oss i en kultur som säger att vi blir lyckliga och finner allt vi behöver i att handla. Året blev ett sätt att stanna upp och tänka efter.

Köpstoppet är också något som Gustaf motiverar utifrån sin tro.

Ruben, 4, Edvin 8, Svante 10, Åsa och Gustaf Thunqvist i Rotebro valde att ha köpstopp under ett år.

– Min tro på Gud hjälper mig att se vad som är viktigast i livet, att älska Gud och mina medmänniskor. Om det finns beteenden i mig som hindrar mig att leva utifrån det livsmålet, behöver jag uppmärksamma och göra motstånd mot det. Detta blev det köpfria året ett exempel på. En av de stora fördelarna var dessutom att det frigjorde tid till att umgås med familj och vänner.

Anden

får mig att leva

I år infaller pingsten i mitten av maj. Pingsten hör i kyrkans liv ihop med Anden. Med vad är Anden? Kanske är det lättare att tala om vad Anden gör.

Text: **Per-Magnus Selinder** Foto: **Gustaf Hellsing**

–Försök att beskriva Anden. En av mina konfirmander, för rätt många år sedan, var alldeles tvärsäker.

–Det är väl ingen konst, sa hon. Anden, det är den som får mig att leva, att ge mig livslust, något som hör ihop med livet inom mig.

Vad är det som gör att våren uppväcker så starka känslor? Steg för steg är det som om livet börjar på nytt med den tidiga morgonsolen, med fågel-sången som vaknar. Jag brukar rätt ofta ta långa promenader utmed Mälaren i Hummelmora hage. Där får jag vara med om den mest fantastiska förvandling – från islossningen, hackspettarnas intensiva hackande högt uppe i träden, fram till blomsterprakten på marken och knopparna som brister och förvandlar hela naturen till ljusgröna paradisaänger.

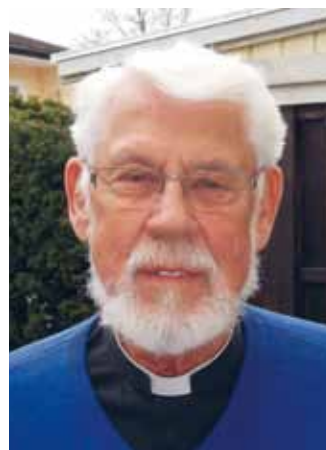
Vissa saker i livet är det svårt att sätta ord på, även om de betyder väldigt mycket. Vi skulle kunna kalla dem för *livsord*, sådana som handlar om glädje och sorg, hopplöshet eller framtidsförväntan.

Livslust

Naturen berättar om en sprängkraft, en livslust som smittar av sig i hela kroppen. Vad är det egentligen som händer, som får naturen att förnyas varje år? Pingsten hör ihop med Anden i kyrkans liv. I traditionen har den också blivit en slags framtidsfest: Där sker ofta konfirmationen – språnget till vuxenlivet. Eller den kristna vigseln, ett avstamp till kärlek och trohet tillsammans i en ny framtidstro.

Pingsten är livslustens högtid i kristen tro. Den hör ihop med den helige Anden. Precis som med livsorden, är det svårt att

ringa in eller kanske helt onödigt, att tala om *vad Anden är*. Däremot berättar Bibeln med ett fantastiskt bildspråk *vad Anden gör* – precis som konfirmanden. Där har vi våra egna, unika livsberättelser med andliga erfarenheter om livslust och längtan.

Per-Magnus Selinder, pastor
Ekumenisk kyrkan.

Bibeln berättar i bilder om skapelsen: Jorden var öde och tom, djupet täcktes av mörkret och en gudsvind svepte fram. Gudsvind kan också översättas med Guds ande – ordet kan betyda båda. Detta vill bilden berätta: Hela vår värld, vår tillvaro är ett utslag av Guds andedräkt eller livslust som han vill dela med sig. Anden får mig att leva, den hör ihop med livet inom mig, sa konfirmanden.

Rädda och hjälplösa

Så fortsätter Bibeln att berätta om livet och livslusten som spränger alla gränser. Pingstens stora berättelse handlar om det som hände en gång i Jerusalem. De första lärjungarna, som hade varit med om påskens händelser, var först helt övertygade om att deras Jesus var död. Sedan, efter att ha fått se den tomma grav, och fått möta honom, hade

de övertygats om att Jesus levde. Berättelserna i Bibeln kunde stannat där. Och lärjungarna kunde stannat i sin rädsla. För rädda var de. Och smått hjälplösa.

De höll sig för sig själva, som en liten, inåtvänd sekt bakom stängda dörrar i rädsla för omgivningen. Då berättas det om hur den helige Anden kom över lärjungarna så att de övervann rädslan och måste dela med sig bland människorna med olika språk och bakgrund och berätta om Jesus som livets Herre.

Den kristna kyrkan kan inte leva utan att andas – andas in av närheten till Kristus, andas ut med ord och handling i vardagens myller av människor. Anden ger kyrkan den livslust som betyder att den måste leva sitt liv utanför sina egna gränser och tala så att alla kan höra sitt eget språk talas.

Utmanar oss

Även om den kristna församlingen ökade snabbt redan på pingstdagen kom snart nya frågor: –Är kyrkan till också för samarier? Århundraden av motsättningar och fördomar mellan judar och samarier satt djupt. Var det möjligt att samarierna också kunde bli kristna, ha samma värde, fast man lärt sig att sky dem som pesten?

Mitt ibland de delade meningarna, berättas det om att den helige Anden kom och ledde kyrkan rakt igenom fördomar och folkmotsättningar. Anden, livslusten, lär kyrkan att spränga gränserna, även om det blir en smärtsam omprövning för många. Förutfattade meningar, ökande fördomar och uppdelning av olika människor i vårt samhälle och vår värld utmanar oss alla att återvända till den livslust, som spränger alla gränser. Anden ropar: –Kom tillbaka till livet, återvänd till att bli den människa Gud har velat. Och se på alla människor i din omgivning som lika älskade av Gud och därför med samma värde.

Gång på gång måste kyrkan ställa frågan om utgångspunkten för sitt liv och sin existens. Nya, kanske oväntade situationer och möten frestar på. I en tredje situation i den första kristna kyrkan berättas det om att Anden måste gripa in för att visa på färdriktningen. Ledarna för kyrkan var djupt uppfostrade att iaktta judiska seder, och inte minst en måttfullhet, där mycket betraktades som orent. Eftersom man hade inpräntat i sig, att reglerna var från Gud, ville man att alla nya kristna, som inte var judar, skulle gå in under judisk lag. Frågan ställs på sin spets: –Gäller kristen tro alla människor, också dem man lärt sig kalla hedningar?

Med ett beslut under Andens ledning öppnades kyrkans liv och gemenskap över alla gränser. Utan detta hade nog kyrkan tvinat bort som en liten judisk sekt. Detta har kyrkan fått stava på många gånger under sin historia – ibland har den återfallit i att skilja på människor och värdera dem olika – vilket ibland har lett till förtryck. Idag kanske det är viktigare än någonsin att hävda att alla lika värde och rättigheter i vårt samhälle. När Kyrkornas världsråd samlades i Uppsala 1968 sa man: "Kyrkan är kallad att vara ett tecken på hela mänsklighets kommande enhet."

Födelsedag

Med Andens vind över kyrkan växer livslusten, alla barriärer och fördomar mellan människor sprängs sönder: "Nu är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Jesus Kristus." Så kunde Paulus skriva. Så vill Anden lära oss att leva idag.

Pingsten är kyrkans födelsedag. Guds Ande, som får kyrkan att leva vill öppna de gränser som vi människor reser upp mellan oss. Att fira kyrkans födelsedag betyder att också jag, som är en del av kyrkan, och har del i Kristus, får förnyas i den helige Anden som ger den livslust som spränger alla gränser. Anden får mig att leva.

Gudstjänster Pingstdagen 15 maj: Edsbergskyrkan mässa med konfirmation kl 11.00, Kummelby kyrka mässa kl 10.00 och kl 18.00, Sollentuna kyrka mässa kl 11.00 och Turebergskyrkan mässa kl 15.00 (läs mer om gudstjänsterna på sid 12).

Fyra röster om Anden

Clara

Helig Ande är en kung eller en annan speciell person som har dött och som nu är som en genomskinlig människa, mer som ett spöke.

Clara Jacobsson, 9 år

Erik

Helig Ande är den som ger liv och fortsätter att blåsa in livskraft och lekfullhet i oss.

Erik Olebark Ringheim, präst, 32 år

Knut

Helig Ande är som i en seriefilm att det är något som kan komma ut ur en kruka, som Aladdins lampa. Nån som är död. Det är lite läskigt för den kan se ut som ett spöke.

Knut Sjökvist Alehov, 7 år

Petra

Den helige Anden är gåvan jag fick av Gud i mitt dop. Den är Hjälparen, Guds aktiva kraft som ger mig möjligheter och förmåga när jag inte kan, orkar eller tror på mig själv. Genom den verkar Kristi kärlek i mig.

Petra Hellström, diakon, 53 år

Ny kyrkohandbok

Till påsken 2018 får Svenska kyrkan en ny kyrkohandbok. Den anger ordning och struktur för olika gudstjänster. Arbetet har pågått sedan 2012 och ett förslag är nu ute på remiss. Behövs verkligen en ny kyrkohandbok och är den viktig för Svenska kyrkans medlemmar i Sollentuna? Kyrkoherde Lasse Svensson förklarar varför det är nödvändigt att förnya.

Text och foto: **Arne Hyckenberg** kyrkporten@svenskakyrkan.se

– Det handlar om att språket, våra sociala sammanhang och vår förståelse av vem Gud är, förändras. Den nuvarande kyrkohandboken kom 1986 med en del ändringar under åttio- och nittiotalen, men nu lever vi i 2000-talet, säger Lasse Svensson.

Kommer kyrkobesökarna att känna igen sig i gudstjänsten när den nya kyrkohandboken tas i bruk? Lasse Svensson tror inte att skillnaderna blir så dramatiska.

– Eftersom vi var remissförsamling 2012 är det nog inte så mycket som kommer att kännas nytt för oss, kanske en del ord här och där som har ändrats, säger Lasse Svensson.

I det nya förslaget har de musikaliska inslagen väckt en särskilt häftig debatt.

– En del kompositörer hade fått i uppdrag att skriva nutida-populär musik. Det var många etablerade musiker och personer i kulturetablissemangen som sågade dem vid fotknölnarna och jag tror att kompositörerna tog illa vid sig av den kritiken. Deras uppdrag var ju att skriva modernt och nytt. Jag tycker det är härligt med den nya musiken i handboksförslaget. Men lika viktigt är att vi också har kvar musiken från 1000-talet, vilket fantastiskt arv att förvalta. Det som snarare bekymrar mig handlar om våra psalmer. Hur kända och gamla psalmer som tex ”Den blomstertid nu kommer” ska leva vidare och hur vi ska få in nya psalmer som funkar och känns igen, säger Lasse Svensson.

En rikedom av möjligheter

Det finns förstås en spänning mellan en strikt reglerad gudstjänst och möjligheten till lokala variationer och personliga uttryck. Det nya handboksförslaget erbjuder många olika möjligheter att ordna gudstjänsten.

– Kyrkohandboken från 1942 var som en instruktionsbok som i detalj reglerade gudstjänsten. Den nuvarande handboken från 1986 har lite fler alternativ. I det nya förslaget, för 2018, finns många olika sätt att variera en gudstjänst, nästan som ett smörgåsbord. Det är tidstypiskt, men kanske är det inte rimligt att vi ska hitta fram till en gemensam kyrkohandbok på det sättet? Jag tycker att det finns något bra med den gemensamma formen och det unisona, säger Lasse Svensson.

Olikheter som berikar

– Det finns redan en hel del olikheter i distrikten. Det berikar församlingen mer än det delar den. Det är skillnader som har fått sätta sig över tid och som skapar trygghet. Det kan handla om var man

placerar syndabekännelsen, i början eller efter predikan, något som har betydelse för hur man upplever gudstjänsten. Det kan också vara andra skillnader. Det är bra när vi är nyfikna på varandras gudstjänster i våra olika distriktskyrkor och besöker varandra. Då kan vi berika varandra. Nyfikenheten kan få finnas också när det gäller andra församlingar och samfund. Så är det för mig, säger Lasse Svensson.

Att tänja och pröva nytt

Lasse Svensson ser kyrkohandboken ungefär som ett skelett där de viktigaste delarna i gudstjänsten kompletteras med det som ger en lokal prägel.

– Vi följer handboken och vi tänjer och prövar nytt. Tillsammans skapar vi de gudstjänster som hjälper människor att finna en tro på Gud, ett hopp som bär och ett liv i kärlek och fred. Det handlar ju om hela livet när vi firar gudstjänst. Det är här och nu, men det är också närvaron av det himmelska, de som gått före oss och de som kommer efter, säger Lasse Svensson.

Att samlas och att sändas

Utan att likrikta gudstjänsterna i de olika distriktskyrkorna vill Lasse Svensson att man ska kunna känna igen sig i alla församlingens kyrkor.

– Varje distrikt ska få forma sitt gudstjänstliv, och jag skulle gärna samtidigt se om vi kunde hitta något gemensamt i ord och form som vi kände igen i alla våra kyrkor, till exempel i början och i slutet av mässan. Gudstjänsten har från Jesus ett ”kom”. Kom till mig alla ni som arbetar, kämpar och sliter och är betungade. Jag ska ge er ro. Gudstjänsten har också från Jesus ett ”gå”, en sändning att gå vidare ut i vardagen och världen, som upprätade och upprättade människor, säger Lasse Svensson.

Lasse Svensson anser att det riktades orättvis kritik mot förslaget.

Kyrkogårdsarbetarna Gunnar Pettersson och Janette Nordin Tjärn tar sig fram smidigt med de nya lastcyklarna. Användandet av cyklarna utvärderas under 2016 och kan komma att utökas med fler om försöket faller väl ut, berättar Wilhelm Landreús (till höger), förman på Silverdals griftegård.

Rullande vårtecken

Som ett miljövänligt vårtecken rullar nu nyinköpta lastcyklar på Sollentunas båda kyrkogårdar.

Text: **Irène Bond** Foto: **Theresia Jatta Köhlin**

– Cyklarna ska ersätta andra fordon vid persontransporter eller då man behöver transportera mindre maskiner som exempelvis en trimmer eller lövblås inom kyrkogården, men det funkade också att lasta och transportera ogrärens och löv, berättar Wilhelm Landreús, förman på Silverdals griftegård. En stor fördel är också att skolor, ungdomar, praktikanter och andra utan körkort kan använda cyklarna.

Församlingen är mitt uppe i arbetet med att bli miljöcertifierade och cyklarna är ett delmål för kyrkogårdsförvaltningen.

Cyklarna som kommer från den finska cykeltillverkaren Helkama har tre hjul och en lastbehållare framför styret. Användandet av cyklarna ska utvärderas under säsongen 2016 och kan komma att utökas med fler om försöket faller väl ut.

– Förutom miljöaspekten och eventuella hälsoeffekter på personalen så känns det som att de diskreta svarta cyklarna tillför ett lugn och en känsla av harmoni som stämmer väl överens med den miljö vi vill skapa och ha här på kyrkogårdarna, avslutar Wilhelm Landreús

DIAKONENS RÖST

Vi är båda mammor till tre barn. Hon heter Sofia och jag Lisa. Vi tycker båda om musik. Vi sitter och äter middag ihop, skrattar och pratar med hjälp av google translate. Vi har en hel del gemensamt och samtidigt så mycket som skiljer oss åt.

Sofia lämnar sina barn i Rumänien och är i Sverige ett par månader för att få ihop pengar till mat och kläder för sin familj. Hon sover bakom en affär i Sollentuna där hon sitter och tigger på dagarna.

Det är måndag kväll när vi ses och församlingen har verksamheten Vinternatt 2 där EU-medborgare får komma och äta middag, duscha, tvätta sina kläder och sova inomhus. Vinternatt 2 har haft öppet en kväll i veckan under fyra månader och tio volontärer har hjälpt till med det praktiska. Det har blivit många fina möten vid middagsbordet, samtal eller försök till samtal och vi har fått dela lite av varandras liv.

Mötesplatser där vi får möta varandra från olika länder, kulturer och religioner har det varit brist på i perioder men nu finns flera olika sådana platser i vår församling. Vi har ett språkcafé i Turebergskyrkan på fredagar, läxhjälp på Rudbeckskolan och Vänskapskören på tisdagar som är en integrationskör där man får sjunga, lära sig svenska och få nya vänner samtidigt. Dessutom finns Make and Remake i Kummelby kyrka på torsdagar som är en skaparverkstad där man syr nya saker av återanvända textilier som sedan säljs och intäkterna går till ett projekt i Rumänien.

Omar från Afghanistan sade på språkcaféet i veckan att Sollentuna är bästa platsen att komma till, då det finns så många olika ställen och tillfällen att lära känna nya vänner och lära sig svenska på. På språkcaféet fick Omar höra om Vänskapskören som gjorde att han hittade till Turebergskyrkan där han lärt känna nya vänner. Detta uppfattar han som bästa sättet att komma in i samhället.

Församlingens olika verksamheter som barnkör och ungdomsgrupper är öppna för alla människor men det kan vara svårt att som ny i ett land hitta rätt och våga komma in. Då kan dessa mötesplatser vara en ställe där man får börja lära känna kulturen, språket och varandra.

I de samtal jag haft har det ofta handlat om mat, där vi har delat favoritrecept med nya kryddor och smaker. Men samtalen handlar också många gånger om andliga frågor. Det blir tillfälle att både lyssna till andras tro och funderingar och dela med sig av sin egen tro. I dessa möten lär man sig mycket nytt, och blir stärkt i sin egen tro och får bryta fördomar. Dessa möten är så intressanta och lärorika!

Gudstjänster

Med reservation för ändringar. Kyrkportens pressläggningstid är lång. Kolla gärna eventuella ändringar www.svenskakyrkan.se/sollentuna.
Tips: Ladda ner appen Kyrkguiden för information om andakter/gudstjänster/mässor i din telefon.

EDSBERGSKYRKAN

Veckomässa ons 11.30

Sön 1/5 • 19.00

Älskade vårsånger
Gita Andersson
Stella Cantica
Fredrik Lundqvist, dir

Kristi himmelfärds dag Tor 5/5 • 8.00

Otta vid Utsikten i
Edsbergsparken/Oxstallet
Kjell Dellert
Edsbergs kyrkokör

Sön 8/5 • 11.00

Mässa
Kjell Dellert

Sön 15/5 • 11.00

Mässa med Konfirmation
Per Setterhall
"Vandringskonfirmander"

Tor 19/5 • 10.00

Småbarnsgudstjänst
Kjell Dellert

Sön 22/5 • 11.00

Mässa
Gita Andersson
Lilla kapellet och
Sebastian Junling, orgelelev

Sön 29/5 • 11.00

Himmelska hundar – Guds-
tjänst för små och stora i
Oxstallet, Edsbergsparken
Kjell Dellert, Barnkören och
Sångkompaniet

KUMMELBY KYRKA

Bön tis och fre 8.30
Veckomässa ons 7.00
Söndagsskola sön 10.00

Sön 1/5 • 10.00

Mässa
Anders Lennse

Sön 1/5 • 18.00

Mässa
Anders Lennse

Sön 8/5 • 10.00

Mässa
Anders Lennse
Bo Wessel avskeds-
predikar

Sön 8/5 • 18.00

Mässa
Anders Lennse

Sön 15/5 • 10.00

Mässa
William Grönroos
Kyrkokören framför
Mass av Steve Dobrogosz
Steve Dobrogosz, piano

Sön 15/5 • 18.00

Mässa
William Grönroos

Sön 22/5 • 10.00

Mässa
Maja Holmberg
Ceciliakören

Sön 29/5 • 10.00

Mässa
Anders Lennse

SOLLENTUNA KYRKA

Veckomässa tor 18.30
Morgonbön fre 29/4 8.30

Sön 1/5 • 11.00

Mässa
Lisa Åslund, Happy Voices
Söndagsskola

Kristi himmelfärds dag Tor 5/5 • 11.00

Mässa
Jessica Holmgren

Sön 8/5 • 11.00

Mässa
Monika Rohdin

Sön 15/5 • 11.00

Mässa
Staffan Stadell
Söndagsskola

Sön 22/5 • 11.00

Mässa
Staffan Stadell
Laurentii Motettkör

Sön 29/5 • 11.00

Temamässa – Som en
härlig gudomskälla
Jessica Holmgren, Sven
Johannesson, Choralen,
Elisabet Wimark, dir.
Instrumentalister: Elin, Ivar
och Johan Odenstad,
Magnus Melin, gitarr

Sön 29/5 • 16.00

Rastplats med ro
– Sinnesrogudstjänst
Jessica Holmgren

TUREBERGSKYRKAN

Morgonbön tis–fre
8.45, ej 31/5
Lunchmässa tis 12.30, ej 31/5
Torsdagsmässa tor 18.30

Sön 1/5 • 15.00

Mässa
Fredrik Hamrén
Söndagsskola.

Ons 4/5 • 20.30

Ungdomsmässa

Sön 8/5 • 15.00

Mässa
Göran Hansson
Stockholm Consort under
ledning av Lars-Åke Levin

Sön 15/5 • 15.00

Mässa
Erik Olebark Ringheim
Turebergs kyrkokör
Söndagsskola

Sön 22/5 • 15.00

Gudstjänst – Familjefest
Erik Olebark Ringheim
Minigospel, Juniorgospel,
Lillgospel

Sön 29/5 • 15.00

Mässa
Liljana Berg
Sångare ur Turebergs
kyrkokör
Söndagsskola.

HITTA TILL KYRKAN

Sollentuna kyrka

Kyrkvägen 2
S:t Larsgården
Prästgårdsvägen 4
Sollentuna kyrkogård

Johan Berndes väg 1

Edsbergskyrkan

Kaplansbacken 2

Kummelby kyrka

Sollentunavägen 83

Turebergskyrkan

Sköldvägen 12B

S:t Eriks kyrka

Utsiktsvägen 8

Församlingshuset

Sköldvägen 10

Silverdalskapellet,

Silverdallssalen,

Silverdals griftegård

Sollentunavägen 19

Stillehetens kapell

Johan Berndes väg 1

Rotebrokyrkan

Ytterbyvägen 4

Pingstkyrkan

Sollentunavägen 193

Missionskyrkan

Kapellvägen 2

Helenelundskyrkan

Sollentunavägen 74

Läs mer på

www.svenskakyrkan.se/sollentuna

Tfn: 08-505 513 00

Snart sommar!

26/6–14/8 firar vi gudstjänst söndagar kl 10.00 i Kummelby kyrka, kl 16.00 i Sollentuna kyrka, kl 19.00 i Edsbergskyrkan samt torsdagar kl 18.30 i Turebergskyrkan. Undantag är konfirmationsgudstjänster.

Mat Mässa Möte

Torsdagskvällar i Turebergskyrkan.

Vi äter ihop, firar mässa ihop och har möten ihop med olika teman för olika datum. Man kan komma och gå som man vill. Cara med en stund eller hela kvällen.

Mat 17.00–18.30 • Enklare förtäring finns att köpa i Café Blå
Mässa 18.30

Möte 19.00–20.30

28/4 Bakom molnen – en föreställning om längtan och hopp

En föreställning om längtan och hopp av Edsbergs slottsteater. Med hjälp av sång vävs berättelser ihop från kvinnor och barn som på olika sätt har påverkats av våld i nära relationer. Sångerna fylls av deras hopp och längtan efter ett annat liv. En kontrast mellan förtvivlan och lycka.

12/5, 19/5, 26/5 Pilgrimsvandringar – vi vandrar på Hälsans stig i Sollentuna.

Den går att ta sig fram på även med rullstol. Start och slut i Turebergskyrkan. Anmälan och kontakt katarina.wolferixon@svenskakyrkan.se eller 08-505 513 06, 070-781 95 55.

Foto: Magnus Aronsson

Pilgrimsvandringar

(se även Mat Mässa Möte)

Lyft blicken (ca 10 km)

Vi startar med gökotta vid utsiktsplatsen i Edsbergsparken/Oxstallet. Vi vandrar sen mot Rösjöskogen och Södersåtra, vidare runt Rösjön där du får uppleva reservatets naturpär-
lor så som lavklädda hållmarker, frodiga lövskogar, stränder och öppna betesmarker. Ta med matsäck och vatten för dagen. Anmälan senast 4/5.

Tid: Kristi himmelsfärds dag tor 5/5 • 8.00–15.00

Sorg

Sorgegrupp

Sorgegruppen vänder sig främst till dig som mist en nära anhörig, make/maka, partner eller sambo. I gruppen får du möjlighet att bearbeta din sorg, få stöd och redskap att hantera sorgen. För mer information kontakta diakon Petra Hellström, 08-505 514 74, petra.hellstrom@svenskakyrkan.se

Livet och sorgen

Öppna träffar för dig som sörjer. Kom en stund eller vara med hela tiden.

Tid: Tis 10/5 • 14.00 – 16.00

Plats: S:t Larsgården vid Sollentuna kyrka

För mer information, se kalendern på hemsidan svenskakyrkan.se/sollentuna

Med reservation för eventuella ändringar. Allt är kostnadsfritt och utan anmälan om inget annat står.

Kyrkofull-mäktige

Alla är välkomna att lyssna.

Tid: Tis 17/5 • 19.00

Plats: S:t Larsgården

Make & Remake

Skapande verkstad där vi syr saker av nya och återanvända textilier. Det vi tillverkar säljs i Kummelby kyrka och intäkterna går till Svenska kyrkans internationella arbete i Rumänien.

Tid: Torsdag 9.30–12.00 t o m 19/5

Plats: Kummelby kyrka

Café och mötesplatser

Café Blå i Turebergskyrkan

Tisdagar • 12.00–14.00, smörgåsar

Onsdagar–torsdagar • 11.00–15.00 och

fredagar • 11.00–14.00, hembakat kaffebröd, smörgåsar, soppa serveras 11.30–13.30.

Torsdagar • 17.00–18.30, enkel förtäring

Lördagar Öppet i samband med aktiviteter

Söndagar Kyrkkaffe efter mässan

Café Blå stängt 31/5.

Måndagsgruppen

Vi läser söndagens evangelietext och samtalar kring den medan vi fikar och handarbetar. Man kan också "bara vara".

Tid: Måndagar 11.00–13.00, ojämna veckor

Plats: S:t Larsgården vid Sollentuna kyrka

Samtal i S:t Lars

Vi träffas för att dela våra liv och vår tro tillsammans. Vi fikar, samtalar, sjunger och ber.

Tid: Måndagar 18.00–20.00, jämna veckor

Plats: S:t Larsgården vid Sollentuna kyrka

Tisdagscafé

Vi fikar, pratar, spelar pingis och biljard. Träffarna har öppet hus, kom och gå som det passar dig.

Tid: Tisdagar 11.00–13.00, ojämna veckor.

Plats: S:t Larsgården vid Sollentuna kyrka

Öppen Onsdag

11.30 Mässa med efterföljande sopplunch.

13.00 Stickcafé/Skaparhörna – delta genom att bara vara, handarbeta, måla akvarell eller på porslin/trä.

Tid: Onsdagar 11.30–15.00

Plats: Edsbergskyrkan

Stickcafé med eftertanke

Vi handarbetar och trivs tillsammans över en kvällsfika med eftertanke. Vill du bara dela gemenskapen är du lika välkommen och vill du lära dig sticka hjälper vi dig att komma igång.

Tid: Tor 12/5 • 18.30–20.30

Plats: S:t Larsgården vid Sollentuna kyrka

Språkcafé – drop in för nyanlända

Är du ny i Sverige? Vill du lära dig svenska? På Språkcaféet kan du som inte har svenska som modersmål öva svenska språket genom att tala och umgås med våra volontärer.

Tid: Fredagar 14.00–16.00

Plats: Café Blå i Turebergskyrkan

(Läs mer om språkcaféet på sid 2)

Barn och familj

Mer information www.svenskakyrkan.se/sollentuna, 08-505 514 47.

Babycafé med sångstund

Sångstund 10.45.

Fika 25 kr.

Tid: Måndagar 10.00–12.00

Plats: Silverdalssalen

Babyrytmik med småbarnscafé

Hit kan du och ditt barn, 0–2 år, komma för lek, babyrytmik och fika. Syskon är välkomna.

Tid: Tisdagar

13.00–15.00

Plats: S:t Larsgården vid Sollentuna kyrka

Babycafé med sångstund

Sångstund 9.30, fika 25 kr

Tid: Onsdagar 9.00–11.00

Plats: Kummelby kyrka

Sjung med din baby

Sjung och gung, rytm och ramsor, dans och rörelse. Soppa och smörgås, kaffe och kaka serveras från 12.00, 30 kr.

Tid: Onsdagar 13.00–14.00

Plats: Edsbergskyrkan

Onsdagshäng

För dig mellan 9–13 år. Pingis, biljard, spel och möjlighet till läsläsning. Mellis 10 kr/ggn eller 100 kr/termin.

Tid: Onsdagar 14.00–18.30

Plats: S:t Larsgårdens källare

Onsdagsöppet

Vi serverar en enkel kvälls-måltid till självkostnadspris 30 kr/vuxen, 15 kr/barn under 15 år, familj max 100 kr. Pysselhörna för alla som har lust. Lekrum för de minsta. Familjeandakt 18.20.

Tid: Onsdagar 16.30–18.30

Plats: S:t Larsgården

Full fart

På onsdagar är det fullt med barn i Edsbergskyrkan som vill sjunga, skapa, baka och som är nyfikna på Bibeln. Kommer du direkt från skolan serveras ett enkelt mellanmål från 16.00. Kan kombineras med körerna.

Tid: Onsdagar 6–8 år

17.45–18.30, 9–12 år

17.00–17.45.

Plats: Edsbergskyrkan

Öppen förskola

För barn 0–5 år.

Sångstund 10.00

Tid: Torsdagar

9.00–12.00

Plats: Edsbergskyrkan

Öppen förskola

Träffar för föräldrar med barn 0–6 år, Sångstund 10.00.

Tid: Fredagar 9.00–12.00

Plats: Gamla Rotebro-kyrkan

Juniorhäng

Öppen verksamhet för barn (7–13 år) och deras föräldrar. Vi börjar med pizza, mjölk och frukt (20 kr/pers). Pingis, bordshockey, wii-spel, skapande hörna m.m. Vi avslutar med bus och bön i kyrkan. Ibland har vi disko, film och Minecraft laan. Kontakt: Anne Runesson, tfn 08-505 514 40, anne.runesson@svenskakyrkan.se

Tid: Fre 29/4, 20/5

• 16.00–18.00

Plats: Kummelby kyrka

Ensamstående föräldrar

Kvällen börjar med enkel mat. Samtal i soffan om det som berör. Lek och skapande för barnen.

Tid: Tis 10/5 • 17.30–20.30

Plats: Kummelby kyrka

Foto: Alex & Martin

Ungdom +13

Ungdomskväll

Tid: Tisdagar 19.00

ojämna veckor

Plats: Edsbergskyrkan

Onsdagshäng

För dig mellan 9–13 år.

Pingis, biljard, spel och möjlighet till läsläsning.

Mellis 10 kr/ggn eller

100 kr/termin.

Tid: Onsdagar 14.00–18.30

Plats: S:t Larsgårdens källare

Källan

14.00–19.00 öppen mötesplats där du kan komma och spela biljard, pyssla, fika eller göra läxor. 19.00–22.00 Fika, andakt, aktiviteter. Kontakt: Suzanne Wallön, 070-720 05 66, Andreas Salé, 070-459 95 10.

Tid: Onsdagar

14.00–22.00

Plats: Turebergskyrkan

Ungdomshäng

Tid: Fredagar

18.00–24.00

Plats: Kummelby kyrka

Kolla facebook.com/kummelbyungdom

Sinnes

En kväll för dig från 16 år och uppåt. Vi gymmar, äter, pratar och har en gemensam andakt. Vi avslutar ca 23.00. Ingen anmälan, ingen kostnad.

Tid: Lör 7/5 och 21/5

• 17.00–23.00

Plats: S:t Larsgården vid Sollentuna kyrka

Information om ungdomsverksamheten: www.svenskakyrkan.se/sollentuna
Tfn 08-505 514 04

Ande, kropp och själ

Vändom

Öppen självhjälpsgrupp angående beroende och medberoende, 12-stegsmodellen.

Kontakt: Pelle Holmqvist 072-420 39 07 och Calle Lundin 073-094 93 90.

Tid: Måndagar 14.00–16.00

Plats: Kummelby kyrka

Må-bra-kör

Visste du att sång är en form av friskvård? Kom och sjung på lunchen, i en kör där alla är välkomna.

Tid: Torsdagar 12.30–13.15, ej 12/5

Plats: Turebergskyrkan

Bibelmeditation/ Tyst meditation

Tid: Tisdagar/fredagar 12.30

Plats: Turebergskyrkan

Hjälp till flyktingar

På de två konserterna i Rudbecks aula på alla hjärtans dag, samlades det in 162 518 kr.

10 000 kr har skickats till Gula båtarna som via Sjöräddningssällskapet räddar liv i Medelhavet. Resterande pengar ska användas för flyktingar i Sollentuna.

Skolor, föreningar och ideella organisationer kan söka stöd för integrationsfrämjande arbete i Sollentuna.

Ansökan ska innehålla en kortfattad beskrivning av behov, syfte, kostnad och arbetssätt.

Mejla ansökan till sollentunaforsamling@svenskakyrkan.se
Skriv "Vidga ditt hjärta" i rubrikraden. Eller skicka den till:
"Vidga ditt hjärta" Svenska kyrkan Sollentuna, Box 13, 191 21 Sollentuna.
Före 30/4 och 31/10.

SOLLENTUNA
KOMMUN

Svenska kyrkan
SOLLENTUNA

Musik

Lunchkonsert med Sollendakören

Tid: Tor 12/5 • 12.30
Plats: Turebergskyrkan

Vårkonsert

Minikören, Diskantkören och Ceciliakören under ledning av Maria Starborg.
Tid: Tis 17/5 • 17.00
Plats: Kummelby kyrka

Vårkonsert med Sollentuna Gosskör

Maria Stadell och David Stadell, dirigenter. Pianist.
Entré: 100 kr vuxna, 50 kr barn.
Tid: Sön 22/5 • 19.00
Plats: Edsbergskyrkan

Vårkonsert

Motettkören i samarbete med Lisa Eriksson, Martin Sjöstedt och Jan Allan.
Musik av bl.a Lars Gullin.
Dir: Ania Proskourina
Tid: Lör 28/5 • 19.00
Plats: Sollentuna kyrka

Gospel, pop och svenskt

Kummelby Gospel med kompband. Monica Törnqvist, dir. Entré: 100 kr, barn under 16 år gratis.
Tid: Sön 29/5 • 18.00
Plats: Kummelby kyrka

Sommarkvällskonsert

Turebergs kyrkokör under ledning av Per Olsson.
Mingelpaus med snittar.
Tid: Tor 2/6 • 19.00
Plats: Turebergskyrkan

Spana efter Jesus och göken...

Kristi Himmelfärds dag

Kanske kom berättelsen om lärjungarna som förvånade och tvivlande stod och spanade mot skyn efter Jesus i skymundan för en annan spaning, spaning efter göken, som på latin heter cuculus canorus...

Ottespaningen blev av vissa förstärkt med "spaning" efter kaffe-göken. Folktron varnade för att bli gökdårad (att i ottan på fastande mage höra göken var ett dåligt tecken för året); så, urskuldad av göken tog man en liten... gök, sprit i kaffet, kaffegök. Var det detta som fick Nykterhetsrörelsen att rycka ut och skapa Folknykterhetens dag, just det, på Kristi himmelfärds dag?

En tradition på flera håll i vår Svenska kyrka är att börja Kristi himmelfärd med gökotta, ta fasta på det bästa och rätta: Vi, så att säga, spanar efter både Jesus och göken!

Fågeln som återvänder, fin bild, fågeln som lägger sina ägg i andras bon, kanske inte lika lätt att ta till sig, men kanske kan få tolkas som att Gud lägger sitt liv i våra händer, men inte stöter bort oss.

Eller så är det bäst att hålla var sak för sig: glad över fåglar och liv som kommer igen. Och glad att Jesus är här hela tiden.

Elless

Otta

Kjell Dellert, Edsbergs kyrkokör
Tid: Kristi himmelfärds dag tor 5/5 • 8.00
Plats: Utsikten i Edsbergsparken/Oxstallet

Konst

Konst i Kummelby

En försommarpromenad.
Sara w Nelin.
Vernissage 7/5 • 14.00–16.00
Utställningen pågår 3–29/5
Utställning och café är öppet mån–fre 9.00–15.00
Plats: Kummelby kyrka

KYRKOHERDEN HAR ORDET

Slarvigt sagt: "Kristi Flygare" Ärligt talat: Jesus är närmare än någonsin

STRAX är det Kristi Himmelsfärds dag. En röd **torsdag**. För många en ledig dag. De flesta är nöjda med det; berättelsen bakom bara en lustig anekdot: *Jesus lyfts upp i höjden, och sen ett moln, och vips är han borta!* Det går att le åt berättelsen. Smeknamn för dagen: "Kristi Flygare".

JAG TYCKER det är slarvigt sagt. Men det finns ingen att "banna" för detta, möjligen bara oss själva, vi i kyrkan. Kristi himmelsfärd är en av kyrkans viktigaste berättelser, med ett viktigt budskap: Gud går över alla gränser. Jesus är närmare än någonsin.

ALLA GRÄNSER SPRÄNGS när Gud skapar och universum blir till. Ett ord, en miljondels-micro-sekund, Big Bang, och tiden börjar och rum finns till. Och alla gränser sprängs när Jesus blir till. *"Ingen har någonsin sett Gud. Den ende sonen, själv gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss."*¹ Alla gränser stängs när Jesus dör... när Gud dör.

SKA DÖDEN få sista ordet? Nä. Vad är gravar, vad är murar, väggar, dörrar, gränser? Inget hinder i världen finns för Gud. Du död, var är din udd?

ALLA GRÄNSER SPRÄNGS när Jesus Guds son, som lärjungarna nyss såg och åt med, som de hört, rört, gråtit, skratat, lyssnat till, talat med, alla gränser sprängs när Jesus lämnar rum och tid, *"uppstigen till himmelen, sittande på allsmäktig Gud Faders högra sida..."*²

Det är vackert men lite taffligt, ett mänskligt försök att beskriva och säga: Jesus är herre över allting! Inga begränsningar! Han är *där*, och samtidigt *här*, med sin helige Ande, och Gud är påtagligt nära i nattvardens bröd och vin, för mej.

JESUS ÄR NÄRMARE än någonsin. Gud över allt och inga gränser. Oändlig. Evig. Och evig och oändlig i all sin kärlek, förlåtelse och närhet.

BEHÖVER FOLK höra detta? Behöver du höra detta? Jag behöver!

Lasse

Lasse Svensson

kyrkoherde

lasse.svensson@svenskakyrkan.se

KYRK⁺ PORTEN

Svenska kyrkan
SOLLENTUNA

¹ Johannes evangelium kapitel 1 vers 18

² Apostoliska trosbekännelsen